

BENGTZING: HOPPAS PÅ BRA PLACERING

IVY
TIDNING

BANK FÖRSÄKRING FINANS

Finansliv

MED KOLL PÅ BRANSCHEN

FLER FÅR JOBB
I BRANSCHEN

RÅDGIVARE:
SE UPP FÖR
LÅG RISK!

DÄRFÖR
VÄXER
BÖRSHANDLADE
FONDER

GULDLÄGE!

NU ÄR DET VI SOM BYGGER TRYGGHETEN

Anders Sundström: Försäkringar
allt viktigare i **människors liv.**

Bli glad
med
orange!

NR 2 MARS 2011 • 59 KRONOR • www.finansliv.se

7 388 223 905 900
RETURVECKA V 14

FRÅN FÄNGELSET TILL FINANSELITEN

Förortskillen Rodolphe Pedro kastades ut ur skolan vid 16 års ålder. Några år senare blev han Frankrikes yngste vd, innan allt föll samman och han hamnade i fängelse i två år. När allt såg som mörkast ut fick han en lysande idé.

– **OCH DU RODOLPHE, VAD** vill du bli när du blir stor?

Läraren väckte den då 11-årige Rodolphe Pedro från hans dagdrömmar. Kamraterna i klassen hade redan svarat, "brandman", "pilot" och "polis".

– Jag ska bli affärsman.

Läraren intog en frågande min.

– Affärsman? Vad ska du syssla med för affärer då?

– Det vet jag inte, svarade den unge Rodolphe. Men jag kommer att ha fina kostymer och tjäna bra.

Nog har han en oklanderig kostym när vi träffas på handelshögskolan i staden Lyon i östra Frankrike. Men Rodolphe Pedro är inte en affärsman i mängden. Han sticker ut. Syns, hörs och är överallt samtidigt. Lite som ett yrväder. Men med en total närvaro.

Vägen till den närmast perfekta utsidan och goda inkomster må ha varit allt annat än spikrak, men målet har varit tydligt sedan barnsben.

– **SÅ LÄNGE JAG KAN MINNAS** har jag velat bli företagare, förklarar han apropå berättelsen från skoltiden. Jag har alltid haft det i mig. Min mamma har berättat att jag gjorde min första försäljning redan vid fem års ålder. Det var ett kastrullunderlägg som jag hade gjort i skolan för mors dag, men som jag sålde till grannen för fem franc. Mamma fick pengarna i stället.

text ANJA SAHLBERG

foto PAOLO WOODS

>>JAG VILLE
INTE TJALLA
OCH TOG
SMÄLLEN
SJÄLV<<

Då bodde han fortfarande i Schweiz, med sin italienska mamma och en pappa med spanska rötter, men född i Algeriet under den franska kolonialtiden, en så kallad "pied noir". Två år senare fick den trygga, schweiziska barndomen ett abrupt slut när familjen flyttade till Savigny-le-Temple utanför Paris. Rodolphe Pedro lägger pannan i veck när flytten kommer på tal.

– Du kan ju tänka dig själv, att vid sju års ålder komma med en schweizisk accent till en fattig Parisförort. Det var en

traumatisk upplevelse. Jag tappade fotfästet.

Efter hand lärde han sig förortens regler. Blev en av kvarterets "bad boys" och sackade efter allt mer i skolan. Bråk och bus och inte mycket till motivation gjorde att han till slut portades från skolan en kylig morgon i februari 1988. Rodolphe Pedro var då 16 år.

– Den dagen kommer jag aldrig att glömma. Det var bara några dagar efter februarilovet. **Jag kastades ut ur skolan och hade plötsligt inga rutiner i vardagen. Min pappa tvingade in mig i armén, men där blev jag inte långvarig. Faktum är att jag gjorde allt för att komma därifrån, jag visste ju vad jag ville göra i mitt liv och det var inte den militära banan som lockade mig.**

EFTER NÅGRA MÅNADERS kringflackande i mammas hemland Italien tyckte Rodolphe Pedro att tiden var kommen att uppfylla den där drömmen han gick och bar på sedan barnsben. Vid 17 års ålder startar han sin första affärsrörelse, trots att han inte kunde någonting om företagande.

– Vi gjorde trycksaker, typ pennor med logotyper på.

Rodolphe Pedro ler och drömmer sig bort.

– Det var en enorm frihetskänsla, säger han. Okej, det varade bara i sex månader,

"Fängelsen bryter ner personer, snarare än motiverar", kommenterar Rodolphe Pedro föreställningen om att fängelsetiden skulle ha väckt en revanschlusta.

>>JAG HAR EN VILJA AV STÅL OCH JAG VET ATT ALLT GÅR ATT LÄRA SIG.<<

men det var ett första steg! Och jag minns att jag då träffade en äldre affärsman som sa några ord som etsade sig fast i min hjärna. Han sa: "Rodolphe, det är inte nödvändigtvis de med de högsta skolbetygen som lyckas bäst i livet". Det gick upp för mig att jag, som sällan ens hade fått godkänt i skolan, ändå skulle kunna göra en fin karriär.

Nästa företagsidé blev glasögonfodral. Rodolphe Pedro blev Frankrikes yngste VD och öppnade en fabrik i Polen, som gick som på räls i två år. Men när han ville starta ytterligare en anläggning på fransk mark föll allt ihop.

– Jag förlorade allt, företaget gick i konkurs och jag var bara 21 år.

INTE NOG MED DET. För att försörja sig gick han in i nattklubbslivet. Efter en dunkel historia, som Rodolphe Pedro säger innehöll falska anklagelser och juridiska misstag, hamnade han i fängelse.

– Jag ville inte tjalla på mina kompisar, förklarar han, så jag fick ta hela smällen själv. Idiotiskt när jag tänker på det i dag.

Två år bakom lås och bom. Om den tiden har Rodolphe Pedro inte mycket att säga. Jag frågar om han kände något slags revanschug, att "när han kom ut, då skulle han minsann visa alla vad han gick för".

– Nej, inte alls, svarar han. Jag kände bara en djup orättvisa. Fängelset bryter ner personer, snarare än motiverar. **Kanske hade jag hamnat i drogberoende, precis som många andra, om det inte hade varit för en ny idé som grodde i mitt**

huvud. Jag hade fått nog av fabriker och arbetare efter konkursen, nu skulle jag byta bransch och börja sälja finansiella tjänster! Det verkade lättare.

Sagt och gjort. 24 år gammal startade han finansbolaget CFCI & Associés. Bolaget förvaltar i dag över 10 miljarder kronor för drygt 4000 privatpersoner och ett hundratal företag. Förhoppningen är att børsintroducera bolaget nästa år och satsa vidare på en internationell marknad.

EN FRAMGÅNGSSAGA. Så framställs Rodolphe Pedros resa från förorten till landets finanselit i fransk media. Vad är hans hemlighet?

– Hårt arbete och disciplin.

Finansmannen och fyrabarnspappan förklarar:

– **Det spelar ingen roll att man har goda idéer om man inte har förmågan att ge sitt yttersta.** Jag har en vilja av stål och jag vet att allt går att lära sig. Men det krävs hårt arbete, jag arbetar 18 timmar om dagen och även på helgerna och jag åker bara på semester vart tredje år. Där har du hemligheten.

Han lyfter på ögonbrynen när jag frågar hur han orkar med ett sådant tempo och var han hittar sin energi och drivkraft.

– Jag älskar det jag gör, säger han kort och gott, som om det vore den självklaraste saken i världen.

DEN 38-ÅRIGE RODOLPHE Pedro som sitter framför mig har kvar glöden som fick in honom i företagsvärlden efter att han hade portats från skolan. Motivationen

har varit den röda tråden genom hans karriär. Men resan har inte varit enkel. Till exempel har han tvingats ändra en hel del i sitt sätt att vara och föra sig under åren. Precis som han en gång anpassade sig till förortens vardag, har det varit nödvändigt att anamma finansvärldens "koder".

– **Att komma från förorten är som att bära en uniform, kommer du med kepsen på sned och pratar förortsslang så kommer du inte långt i finansvärlden. Ditt sätt att vara är lika viktigt som yrkeskunskaper för att lyckas, konstaterar han.**

Rodolphe Pedro är en "selfmade man"

Rodolphe Pedros bolag förvaltar i dag över 10 miljarder kronor för drygt 4000 privatpersoner och ett hundratal företag.

och har i princip varit sin egen sedan 17-årsåldern. Annars hade han aldrig varit där han är i dag, menar han, då han på papperet bara är en förortskille utan fullständiga betyg från skolan.

– Den som inte har slutfört gymnasiet och har flera år på universitetet bakom sig har inga vidare framtidsutsikter i Frankrike, om man vill göra annat än att städa eller köra buss vill säga. Man straffas helt enkelt för livet om man av någon anledning har misslyckats i skolan, alla dörrar är stängda.

Den framgångsrike finansmannen har dock inte glömt varifrån han kommer

Rodolphe Pedro

Född: 1972 i Schweiz. **Familj:** Fru och fyra döttrar. **Gör:** VD för finansbolaget Compagnie Française de Conseil et d'Investissement & Associés och har startat ett "finansuniversitet" för unga från förorten utan slutförda grundskole- eller gymnasiestudier. Författare till boken "La Niaque, l'incroyable réussite d'un fils de banlieue" (ungefär: "Viljan att lyckas, en förortskilles fantastiska framgång").

och han vet att det finns både vilja, energi och kreativitet hos ungdomarna därute i de bespottade förorterna. Om de bara får en chans. Det var därför han för några år sedan bestämde sig för att skapa ett eget "finansuniversitet", för att utbilda unga från utsatta kvarter i lokaler på Lyons prestigefyllda handelshögskola.

– **EFTER DE FRANSKA** förortskravallerna 2005 bestämde jag mig för att göra något för alla de ungdomar som visade sin frustration över bland annat svårigheten att få ett varaktigt arbete. De här unga har

Rodolphe Pedro minglar runt med den första kullen studenter från hans "finansuniversitet".

I NÄSTA NUMMER

Nästa nummer av *Finansliv* kommer ut den 23:e februari

VÄGEN TILL TOPPEN

Vi har kartlagt BRANSCHENS TUNGVIKTARE

INGRID BONDE:

>> Jag är inte särskilt tålmodig.<<

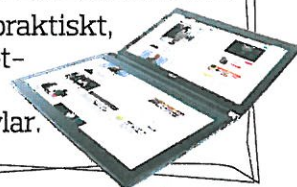
REGLERING TILL DÖDS!

När har det gått för långt?

Handelsbankenandan:
Därför är vi mer lojala.

Så får du EU:s nya toppjobb!

● Platt & praktiskt, nya oemotståndliga tunna prylar.

massor av energi, men eftersom de inte har en fin utbildning kommer de inte in på arbetsmarknaden.

Han tillägger:

– Vi måste demokratisera yrken inom finansbranschen!

EFTER VÅR INTERVJU, några timmar senare, ser jag Rodolphe Pedro mingla med politiker, företagsledare och akademiker som alla har kommit till handelshögskolans aula för att applådera den första brokiga kullen som avslutat studierna på hans "finansuniversitet". Han ler. Tar i hand med alla. Tittar djupt i ögon och drar flera skämt. Kallar alla vid förnamn och tycks inte glömma ett enda namn. Och så får han syn på en ung kille i städdrock som håller på att dammsuga lokalen bredvid.

– Vad heter du?, frågar han.

– Nahid.

– Nahid. Vi rekryterar nu för en ny grupp studenter till mitt finansuniversitet. Skolan är gratis, du får till och med bidrag för att studera i sex månader och du får andra framtidsutsikter än att städa. Kom till vår rekryteringsdag så får du veta mer!

De båda männen tar i hand.

– Rodolphe Pedro ger alla en chans. Han är ett bevis på att det går att lyckas,

även om man har gjort "några misstag" i skolan, säger den kostymklädde 25-årige förortsskillen Nasser, en av studenterna som har genomfört hans finansutbildning.

– Hade det inte varit för honom hade jag kanske jobbat i en fabrik i dag eller helt enkelt dragit omkring, utan någonting att göra.

MEN ALLA TROR INTE PÅ Rodolphe Pedros koncept. En äldre man i kostym, som sitter bredvid mig i den stora aulan, fnysir lågmält.

– Han har lurat i sina adepters att allt som räknas är en tillräckligt stark vilja att lyckas. Men det är inte riktigt så enkelt, man måste ju kunna någonting också, konstaterar han krasst.

Sådan kritik biter dock inte på Rodolphe Pedro. Han konstaterar att många från hans finansuniversitet har värvats av konkurrerande bolag direkt efter utbildningens slut och han själv bryr sig inte ett skvatt om CV-meriter när han anställer.

– Jag har inget recept mot lathet, säger Rodolphe Pedro, men alla som har motivation får en chans hos mig. **När jag rekryterar tittar jag på personlighet och drivkraft, inget annat intresserar mig. Jag skiter i vad det står på CV:t!** ■